

<p>1 Hell dig, mitt liv och husorgan O Hövding över korvars klan som svävar å ett högre plan än pölsans grova tarm. För dig höjs högljudda hurran så långa som min arm</p>	<p>5 Finns ännu i vårt land måntro personer som åt fransk ragout och dylikt hälsan anförtro? Som utan tvekan se sin mages lugna arbetsro bli störd av fricassé</p>
<p>2 Du fyller med ett lyckligt hopp oss frossare från tå till topp Hur ljuv och rund är ej din kropp i fjälstrets tunna plagg! Och pärlor lika bärnstens-dropp betäcker dig som dagg</p>	<p>6 Ack, stackars arme koprofag du tappar dina kroppsbehag med tärda franska anletsdrag och köttlöst klena ben du går omkring så blek och svag, ett blodlöst fenomen</p>
<p>3 Av lystenhet försatt i trance ger jag skalpellerna sin chans och skär med vårdslös nonchalans ett dike i ditt kött och ser ditt inres livs-essens framvälla grått och rött</p>	<p>7 Men haggis-ätarn går till kamp så marken dånar av hans tramp Och sattes i hans hand en pamp då huvudena brått av kämpens hugg till marken damp som vissa tistelskott!</p>
<p>4 Med skeden, gjord av horn, jag tar och slevar lite här och var i graven, där som kniven skar, tills dess min buk står stinn Tack Gud! Så finns av dej ej kvar mer än ett skrynkligt skinn</p>	<p>8 Fransk mat kan passa utländsk sprätt Vad bryr sig Skottland om cotelett? En Skotte klarar av så lätt allt motigt som en baggis. Om blott han fått sig äta mätt på mustigt öl - och HAGGIS!</p>